

Током прве године председничког мандата Барака Обаме, учестала су питања о учинку његове администрације на унутрашњем и спољнополитичком плану. О том "учинку" за "Глас Америке" говори некадашњи заменик америчког секретара за одбрану Роберт Пренгер.

"Када разматрате учинак једне администрације која је још у раној фази, морате имати на уму две чињенице: прво, шта је наследила и друго, шта чини у погледу промене политике или нових иницијатива. Председник Обама је наследио огроман буџетски дефицит - који је резултат рата у Ираку - и велику финансијску кризу. Администрација се још бори са тим проблемима, али је на унутрашњем плану прешла у офанзиву у погледу свог кључног програма реформе здравственог осигурања и прави позитивне помаке на економском плану.

У погледу иностране политике, Обама је такође наследио проблеме у Ираку, Авганистану, Пакистану, Ирану, итд. У вези са неким од тих проблема, он би волео да крене новим правцем, али делује као заточеник политике претходне администрације. У Вашингтону је сада у центру пажње Авганистан и главне идеје за решење тог проблема долазе из Секретаријата за одбрану, пошто је кључно питање шта радити у погледу војних операција у тој земљи. Оно што је очигледно међу стручњацима за Авганистан, јесте незадовољство председником Карзајем и његовом влашћу, потреба за реформама и доводјење у питање плана за упућивање додатних војника у Авганистан. Другим речима, покреће се питање преиспитивања нашег присуства у Авганистану и стварне опасности са којом смо суочени у тој земљи. У погледу Пакистана, та земља има проблеме сличне онима у Авганистану - незадовољство владајућом гарнитуром и недовољан успех у борби против Ал-Каиде и Талибана".

Глас Америке: У ком се правцу креће америчка политика у погледу Ирана и израелско-палестинског проблема?

Пренгер: "Мислим да су у средишту овог питања у суштини односи Ирана и Израела. Та ситуација је врло опасна због могућег рата између те две земље. Израел је веома забринут због иранске нуклеарне политике, што и јавно истиче. Сједињене Државе се отворено идентификују као савезнице Израела, што аутоматски отежава позицију Вашингтона у муслиманском свету. С друге стране, главни добитник рата у Ираку је Иран, који рапидно шири свој утицај у тој земљи, између осталог захваљујући и томе што је садашњи режим претежно шиитски и што је Иран стекао статус регионалне силе и

током протеклих неколико година развио латентну нуклеарну способност. Многи верују да Израел већ поседује нуклеарно оружје, што је створило ситуацију у којој се две земље боре за доминантан регионални утицај. Дакле, ако Израел и Иран у истом региону буду имали нуклеарно оружје, ситуација би могла да постане неодржива. Мишљења сам да у овом случају треба што пре почети преговоре, а Сједињене Државе би требало да преузму директну посредничку улогу".

(VOA)